

Osaamista
ja oivallusta
tulevaisuuden
tekemiseen

Tämä on rinnakkaistallenne. Rinnakkaistallenteen sivuasettelut ja typografiset yksityiskohdat saattavat poiketa alkuperäisestä julkaisusta.

Käytä viittauksessa alkuperäistä lähdettä:

Putkiranta, A. (2020). Pilvessä - vielä -edelleen - ala(s)ti. *Stoori*, 2, s. 43-44.

Pilvessä – vielä – edelleen – ala(s)ti

Julistin viime vuonna tähän aikaan Stoorin vastaavassa numerossa Metropolia Ammatti- korkeakoulun Leppävaaran alaostaston Suomen innovatiivisimmaksi työpaikaksi. Perusteena oli, että se oli ehkä Suomen ensimmäinen liukuva työpaikka – liikkuvia on ollut ennenkin, kuten VR, tosin käyttäjät eivät ole aina samaa mieltä. Ja Fin- nairkaan ei ole liikkunut kunnolla pitkiin aikoihin. Koronteeni on tehnyt tehtävänsä.

Siis me Leppävaaraan opettajat menimme viime keväänä 2019 pilveen. Oikeasti. Leppävaaran sinällään on otollinen paikka aloittaa pilveily, kun Leppävaaran Sellon kirjastosta saa ilmeisesti myös pilveä. Olemme edelleen pilvessä. Kokeilimme katkaisuhuotoa hetkellisesti, mutta se ei tuntunut mukavalta. Se oli ehkä hiukan liian ahdistavaa – ja siis eiku pilveen. Tällä kertaa käsky tuli vieläkin korkeammalta kuin edelliskerralla, tai ainakin vä- lillisesti korkeammalta. Minä ainakin nautin täysin keuhkoin. Jos pilven nauttimisesta näin voi todeta. Osa ahdistuu. Vaan kuten rouvani toteaa: helvetti on henkilökohtainen.

Pilveilyllä on nuorten keskuudessa suuret vaikutukset oppimiseen. Koulukiusaaminen on kuulemma loppunut. Ja yllättävää kyllä, se on siirtynyt someen. Kukapa olisi uskonut? Lehdissä kerrotaan, että kiusaamisen kohteeksi joutuneet yläkoululaiset pärjäävät nyt huomattavasti pa- remmin kuin ollessaan fyysisesti koulussa. Voivat keskittyä paremmin tehtäviin, kun ei ole pelkoa jokapäiväisestä kiusaamisesta – ja sosiaalisesta kanssakäymisestä.

Itsekin olen joutunut opettelemaan uusia taitoja. Aika pitkälle olen pärjännyt erään kan- sainvälisen tietokonekaupan opeilla, jotka sain 80- ja 90-luvuilla. Bisneksen logiikka ei ole lopulta paljoakaan muuttunut. Yrityksen tehtävä on tehdä rahaa. Vain keinot ja nopeus ovat muuttuneet. Kuten meillä. Tehdään rahaa olemalla pilvessä. Ja ulkona. Kun netti toimii, niin palaverin aika- na ehdin kävellä 6-10 kilometriä ja kun reitti on tasamaata, niin puuskutuskaan ei kuulosta niin pahalta. Vaan omien powerpointien heittäly on haasteellista.

Anti-social-distancing

Otsikon mukainen termi ja tagi oli jo nyt lähes puretun Leppävaaran kampuksemme seinässä. Kuvaa täydellisesti ajan henkeä. Ja Leppävaaran kampusta (RIP). Olihan se kuitenkin Metropolian tietotekniikan ja tuotantotalouden kehto. Kun menimme toistamiseen pilveen, niin fyysinen etäisyys viiteryhmiimme kasvoi. Etäluennolla saattoi olla läsnä, vaikka ei ollut läsnä. Paitsi luennoitsija. Se oli ehkä kaikkea, mitä IT-nörtti saattoi toivoa. Näytön kautta kaikki sosiaaliset kontaktit. Ja omaa kuvaa pystyi muokkaamaan miten halusi ja joka päivälle uusi kuva, vaikka entisestä Kalifornian kuvernööristä.

Voisimme hajottaa muitakin vastaavia instituutioita ja moni kiittäisi. Läsnäoloa ei tarvita. Sen tulemme oppimaan.

Tämä anti-social-distancing on edennyt tänä vuonna jo pääsykoevalintoihinkin. Todistusvalintaa on laajennettu koronan pelossa. Osa valintakokeista on laitettu verkkoon. Ja ”yllätys-yllätys” tilastojen mukaan googlen käyttö tiettyjen sanojen yhteydessä valintakoeaikana kasvoi. Etäkoulu johtaa siihen. Samoin lukiolaiset kertoivat, että olivat huijanneet etätehtävissä. Moniko aikuinen huijasi etätöissä? Sitä ei ole vielä testattu. Vaan uskon, että moni. Kun työaikaa ei enää voinut mitata. Pitääkin mitata tulosta. Ja se taas johtaa hankaluuteen. Esihenkilön tulee tietää, mitä

alainen tekee. Ja osata arvioida suoritus. Eli osata työnsä. Haastavaa. Ennen oli helpompaa. Riitti, kun katsoi, oliko tunnit täynnä.

Tähän törmäsimme myös omassa TKI-hankeessamme. Millenniaalit haluavat jotain muuta kuin mitä itse aikoinamme. En tyhmyyttäni osannut vaatia Netflixiiä työpaikalle. Enkä mahdollisuutta tehdä etätöitä aurinkorannalla. Jouduin olemaan läsnä, ainakin fyysisesti.

Tämä anti-sosiaalinen aika on tehnyt minusta uuden miehen. Sosiaalinen omatunto on löytynyt. Jotenkin meidän tulee tulla ulos tästä lamasta. Ja auttaa italialaisia. Olen alkanut paikata valtion kassaa maksamalla vapaaehtoista ennakkoveroa. Suosittelen muillekin. Helpottaa jälkipolvien taakkaa. Etsikää lähin ennakkoveronmaksupiste ja menkää sinne verollepantaviksi. Ja nauttikaa mahdollisuuksien kirjosta ja laadusta. Itse sen löysin Barolon kylästä sekä Amaronesta. Ja veroa valtiolle. Litrakohtainen vero on sama kuin kyykkyviineissä, mutta suhteellinen oleellisesti pienempi. ●

Antero Putkiranta
Riippumaton tutkija

P.S. Laadun määrä on vakio. Tällä kertaa se näkyi (maistui) kirjoittajan punaviinilasissa, mutta ei enää yltänyt itse kirjoitukseen.

Kirjavinkki - Lähetä oma vinkkisi: stoori@sto-ry.com - Kirjavinkki

Kirja:	Faster Cheaper Better: The 9 Levers for Transforming How Work Gets Done
Kirjailija:	Michael Hammer ja Lisa Hershman (2009)
Miten luin / kuuntelin:	Kindle e-kirja. Kirjaa on vaikea edes löytää paperikappaleena, mutta vaikka ei omistaisikaan Kindleä, sen webbiversio toimii hyvin ja e-kirja on edullinen.
Kirjan pituus:	288 sivua
Kuvaus:	Michael Hammer tuli aikoinaan tunnetuksi 90-luvulla Business Process Re-engineering-guruna. Sittemmin näkökannasta tuli monipuolisempi, ja tämä hänen viimeiseksi jäänyt kirjansa luo hyvän kokonaiskuvan liiketoimintaprosessien suunnittelun, johtamisen ja kehittämisen perusteisiin. Jos kaipaa aiheesta ”back to basics” -kirjaa, tässä sangen kelpo sellainen. Sivumäärästä huolimatta nopealukuinen.
Kuka luki:	Marja Blomqvist